

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 10. svibnja 2006.

Po biskupima Krist je prisutan u našem ivotu

Draga braćo i sestre!

Crkva, koja je svoje početke imala zahvaljujući volji Isusovoj i oko njegove osobe, nastavlja svoj hod kroz povijest. U vjernosti poslanju Gospodinovu, Dvanaestorica su najprije dopunila svoj broj izborom Matije na mjesto Judino (usp. *Dj* 1,15-26), a potom su si nastavili pridruivati ostale u zadacima koji su im povjereni, kako bi nastavili njihovo sluenje. Tako i Pavao - koji je također bio postavljen za apostola izravno od Uskrsloga (usp. npr. *Gal* 1,1), uspoređuje s ostalim apostolima svoje Evanđelje (usp. *Gal* 1,18), nastoji prenijeti što je i sam primio (usp. *1 Kor* 11,23; 15,3-4), a u razdiobi misijskih zadataka pridruen je apostolima, zajedno s ostalima kao što je na primjer Barnaba (usp. *Gal* 2,9).

Kao što na početku postojanja svakog apostola postoji poziv i poslanje od strane Uskrsloga, tako će i poziv i poslanje drugih, koji se ostvaruju u snazi Duha po onome koji je već postavljen u apostolsku slubu, biti put kojim će se povjeravati sluba nadgledanja (grč. episkope). Naravno, točno ustrojstvo te slube nadgledanja s vremenom će se razvijati, u odnosu na njezine prvotne oblike, sve dok ne poprimi oblik - već jasno potvrđen u spisima Ignacija Antiohijskoga početkom II. stoljeća (usp. *Ad Magnesios*, 6,1: PG 5,668) - trostruke slube biskupa, prezbitera i đakona. Riječ je o razvoju vođenom Duhom Bojim, koji potpomae Crkvu u izboru autentičnih oblika apostolskoga nasljedstva, što se sve bolje određuje u odnosu mnogostrukost karizmatskih iskustava i ministerijalnih oblika, prisutnih u prvotnoj zajednici.

Tako se nasljedstvo u biskupskoj slubi predstavlja kao jamstvo ustrajnosti u apostolskoj predaji.

Veza između zbora biskupa i prvotne zajednice apostola podrazumijeva se ponajprije u smislu povijesnoga kontinuiteta: u tom kontinuitetu nasljedstva nalazi se jamstvo da se i u sadašnjoj crkvenoj zajednici nastavlja prisutnost apostolskoga zbora što ga je oko sebe okupio Krist. No, ovaj se kontinuitet podrazumijeva i u duhovnom smislu, jer se apostolsko nasljedstvo u slubi smatra povlaštenim mjestom djelovanja i prenošenja Duha Svetoga. Jasan odjek takova uvjerenja nalazimo, na primjer, u sljedećem tekstu Ireneja Lionskoga (druga polovica II. st.): "Apostolska tradicija, objavljena je u čitavome svijetu, pokazuje se u svakoj Crkvi svima onima koji ele vidjeti istinu, a mi moemo nabrojati biskupe postavljene po Crkvama od apostola te njihove nasljednike sve do nas... (Apostoli) su doista htjeli da oni koje su ostavljali kao svoje nasljednike budu potpuno savršeni i bez mane svemu, prenoseći im svoje poslanje naučavanja. Ako su oni to ispravno shvatili, zadobit će veliku korist; ako pak u tome nisu uspjeli, primit će ogromnu štetu" (*Adversus haereses*, III, 3,1: PG 7,848). Irenej je sav usmjeren na onu Crkvu "vrhovnu i drevnu i svima poznatu" što su je "u Rimu utemeljili preslavni apostoli Petar i Pavao", stavljajući naglasak na predaju vjere, koja u njoj stie do nas od apostola putem slijeda biskupa. Na taj način biskupsko nasljedstvo Rimske Crkve postaje znakom, kriterijem i jamstvom neprekinutog prijenosa apostolske vjere: "Potrebno je da se ovoj Crkvi, s njezina osobita prvenstva (propter potiore principalitatem), pridruži svaka Crkva, to jest svi vjernici gdje god se nalazili, jer u njoj je apostolska predaja uvijek bila očuvana..." (*Adversus haereses*, III, 3,2: PG 7,848).

Biskupsko nasljedstvo - potvrđeno temeljem zajedništva s biskupskim nasljedstvom Rimske Crkve - tako je kriterij ostanka pojedinih Crkava u predaji apostolske vjere, koja je tim putem mogla od samih početaka stići sve do nas: "Ovim redom i ovim nasljedstvom do nas je stigla predaja koja se nalazi u Crkvi počevši od apostola i propovijedanja istine. I to je najpotpuniji dokaz da je jedna jedina ivotvorna vjera apostola, koja je očuvana i prenesena u istini" (*Adversus haereses*, III, 3,3: PG 7,851).

Prema ovim svjedočanstvima drevne Crkve, apostolstvo crkvene zajednice sastoji se u vjernosti vjeri i praksi apostola, po kojima je osigurana povijesna i duhovna veza Crkve s Kristom. Apostolsko nasljedstvo biskupske slube put je kojim se jamči vjerno prenošenje apostolskoga svjedočenja. Ono što apostoli predstavljaju u odnosu između Gospodina Isusa i prvotne Crkve, na sličan način nasljedstvo biskupske slube predstavlja u odnosu između Crkve početaka i današnje Crkve. Nije ovdje riječ o jednostavnom materijalnom slijedu, već o povijesnom sredstvu kojim se Duh slui kako bi Gospodina Isusa, Glavu svoga naroda, učinio prisutnim po onima koji su polaganjem ruku i molitvom biskupa zaređeni za slubu. Putem apostolskoga nasljedstva stie se, tako, do Krista: u riječi apostola i njihovih nasljednika On nam govori; po njihovim rukama On djeluje u sakramentima; u njihovu pogledu Njegov nas pogled obuhvaća i daje nam da se osjećamo ljubljenima i prihvaćenima u srce Boje.

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

S radošću pozdravljam hodočasnike iz Hrvatske! Predragi, ostanite postojani u apostolskome

nauku i u zajedništvu molitve, vjerujući u prisutnost Uskrsloga među onima koji su okupljeni u njegovo ime. Hvaljen Isus i Marija!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana